

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 13/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. B., S. S. (1)	W dniu 19 września 2016r. w R., działając wspólnie i w porozumieniu wraz z nieustalonym dotychczas sprawcą, wzięli udział w pobiciu P. P. (1) poprzez kilkakrotne uderzenie pokrzywdzonego otwartą ręką i pięścią w twarz oraz w głowę, uderzenia ręką	

		w brzuch, nadto uderzenie z tzw. główki, narażając pokrzywdzonego w ten sposób na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 157 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Oskarżona K. B. pozostawała w nieformalnym związku z P. P. (1) przez 17 lat. Ze związku tego posiadają dwoje małoletnich dzieci. Strony rozstały się w połowie września 2016r.. K. B. wyprowadziła z mieszkania P. P. (1), położonego w R.. W mieszkaniu P. P. (1) pozostawały rzeczy osobiste oskarżonej. P. P. (1) zaczął spotykać się z J. T., co pogorszyło jego relacje z K. B..	zeznania P. P. (1)	36-37	
częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. B.	57-58		
2. W dniu 18 września 2016 r. oskarżona K. B. kontaktowała się telefonicznie z P. P. (1), przesyłali także wzajemnie wiadomości tekstowe sms, w treści których używali wobec siebie inwektyw, wyrażali wzajemne pretensje. W dniu 19 września 2016r. oskarżona w wiadomościach	zeznania P. P. (1)	36-39	

<p>tekstowych domagała się od P. P. (1) zwrotu kosmetyków, informując go, iż tego dnia przyjedzie jej syn D. i przywiezie ubrania, wskazując, aby P. P. (1) przekazał mu wszystkie jej rzeczy. W tym dniu ok. godz. 19.00 K. B. poinformowała P. P. (1) za pośrednictwem wiadomości sms, że ich dziecko wpadło pod samochód, co okazało się nieprawdą.</p>			
<p>protokół oględzin telefonu komórkowego</p>	<p>62-68, 69-72 z akt sprawy II K 4/17</p>		
<p>zeznania J. T.</p>	<p>42</p>		
<p>3. Około godziny 20:00 krytycznego dnia oskarżona K. B. przyjechała do miejsca zamieszkania P. P. (1) wraz ze znajomym - oskarżonym S. S. (1). W tym samym czasie, innym samochodem pod posesję P. P. (1) przyjechali także M. S. i jego dwaj koledzy. Oskarżona K. B. zaczęła dobijać się do drzwi mieszkania pokrzywdzonego .</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. B.</p>	<p>57-58</p>	
<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. S. (1)</p>	<p>58-59</p>		
<p>zeznania P. P. (1)</p>	<p>36-39</p>		
<p>4.K. B. wraz z S. S. (2) i nieustalonym mężczyzną zaczęli napierać na drzwi, w konsekwencji je wyważając. Oskarżeni</p>	<p>protokół oględzin rzeczy wraz z dokumentacją fotograficzną</p>	<p>6-9 z akt sprawy II K 4/17</p>	

wraz z nieustalonym mężczyzną weszli do mieszkania P. P. (1). Pokrzywdzony stał w korytarzu za drzwiami. W tym czasie w łazience przebywała J. T.. Oskarżona K. B. spytała P. P. (1): "gdzie ona jest?", mając na myśli J. T..			
dokumentacja fotograficzna	8-9 z akt sprawy II K 4/17		
częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. B.	57-58		
zeznania P. P. (1)	36-39		
zeznania J. T.	42-44		
5. Oskarżona K. B. i oskarżony S. S. (1) oraz inny nieustalony dotychczas sprawca zaczęli bić P. P. (1) poprzez kilkakrotne uderzenie pokrzywdzonego otwartą ręką i pięścią w twarz oraz w głowę, uderzenia ręką w brzuch, nadto uderzenie z tzw. główki, przy czym ciosy pokrzywdzonemu zadawali oskarżeni, a nieustalony mężczyzna w części zajęcia przytrzymał ręce pokrzywdzonemu. Oskarżona K. B. krzyczała przy tym, wyzywała P. P. (1) słowami obelżywymi, zarzucała mu, że ją oszukał i zdradził. Oskarżona K. B. uderzając P. P. (1) wiedziała, że jest on po operacji trzustki, która	częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. B.	57-58	

odbyła się w sierpniu 2016 r.			
zeznania P. P. (1)	36-39		
zeznania W. P.	40		
zeznania J. T.	42-44		
karta informacyjna	105-107 z akt sprawy II K 4/17		
6. Po pobiciu P. P. (1) czuł ból głowy oraz brzucha. Pokrzywdzonemu leciała krew z rozciętej wargi i nosa. W wyniku krytycznego zajścia P. P. (1) doznał powierzchownego urazu powłok głowy oraz niewielkiego obrzęku nasady nosa.	zeznania P. P. (1)	36-39	
zeznania J. T.	42-44		
karta informacyjna	10,16 z akt sprawy II K 4/17		
opinia sądowo-lekarska P. B.	83-85 z akt sprawy II K 4/17		
opinia biegłego A. P.	49		
uzupełniająca ustna opinia biegłej z zakresu medycyny sądowej	75-78		
7. O krytycznym zdarzeniu została powiadomiona Policja. W ramach zgłoszenia pokrzywdzony stwierdził, iż „wpadli, pobili mnie, uszkodzili	zeznania P. P. (1)	37	

drzwi i pojechali". P. P. (1) wraz z bratem W. P. i J. T. udali się więc do KP R., gdzie złożyli zawiadomienie.			
zeznania W. P.	40		
zeznania J. T.	42-44		
płyta CD i protokół rozprawy	48 62-63		
8. K. B. została zatrzymana w dniu 20 września 2016 roku.	protokół zatrzymania K. B.	21 z akt sprawy II K 4/17	
9. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 28 maja 2018 r. w sprawie II K 4/17 K. B. i S. S. (2) zostali prawomocnie skazani za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 288 § 1 k.k. i art. 193 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 19 września 2016 r. na szkodę P. P. (1).	karta karna	83-84	
wyrok SR w Pabianicach II K 4/17	301-303 z akt sprawy II K 4/17		
wyrok SO w Łodzi V Ka 1270/18	368 z akt sprawy II K 4/17		
10. Oskarżony S. S. (1) był uprzednio kilkakrotnie karany.	karta karna	81-82	
wyrok SR w Pabianicach II K 4/17	301-303 z akt sprawy II K 4/17		

wyrok SO w Łodzi V Ka 1270/18	368 z akt sprawy II K 4/17		
odpis wyroku nakazowego SR dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi XVII K 785/09	58-59, 109-110 z akt sprawy II K 4/17		
odpis wyroku SR w Piotrkowie Trybunalskim II K 145/11	101-102 z akt sprawy II K 4/17		
odpis wyroku SR w Piotrkowie Trybunalskim VII K 211/14	112-116 z akt sprawy II K 4/17		
1.1.2.	S. S. (1)	W dniu 19 września 2016r. w miejscowości R., woj. (...), kierował groźby bezprawne, używając słów o treści „leć obetnę jak pójdziesz na psy” wobec P. P. (1) w celu wywarcia wpływu na zeznania w/w świadka w przedmiotowej sprawie, przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę ich spełnienia.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. W trakcie, gdy oskarżona K. B. i oskarżony S. S. (1) bili P. P. (1) do domu wszedł brat pokrzywdzonego - W. P., który wcześniej przebywał na podwórku. Wtedy oskarżona K. B. i oskarżony S. S. (1) oraz nieustalony sprawca zaczęli się wycofywać. Oskarżony S.	zeznania P. P. (1)	37	

S., opuszczając dom pokrzywdzonego P. P. (2), zagroził mu słowami "łeb obetnę jak pójdiesz na psy".			
zeznania W. P.	40		
zeznania J. T.	42-44		
2. Wypowiedziane groźby wzbudziły w pokrzywdzonym P. P. (1) uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione.	zeznania P. P. (1)	37	
2.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	-----	-----	-----
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

1.1.1 (czyn I)	zeznania P. P. (1)	<ul style="list-style-type: none"> - świadek co do zasadniczych kwestii wiarygodny; - zeznania szczegółowe, konsekwentne, spójne; - korespondują z zeznaniami naocznego świadka zdarzenia J. T., a także z zeznaniami W. P.; - znajdują potwierdzenie w nieosobowym materiale dowodowym, w tym korelują z protokołem oględzin drzwi, z zapisem rozmowy dotyczącej potrzeby podjęcia interwencji Policji w krytycznym dniu, z dokumentacją medyczną, a w części także z opiniami biegłych medyków sądowych; 	
zeznania J. T.	<ul style="list-style-type: none"> - w pełni wiarygodne; - naoczny świadek zdarzenia; - zeznania konsekwentne, spójne, logiczne; - brak sprzeczności wewnętrznych i zewnętrznych; - zeznania wprost korelują z relacją pokrzywdzonego P. P. (1) oraz świadka W. P., a także z nieosobowym materiałem dowodowym; 		
zeznania W. P.	<ul style="list-style-type: none"> - w pełni wiarygodne; - świadek rzeczowo i logicznie zrelacjonował przebieg krytycznego zdarzenia od momentu 		

	<p>wejścia do domu brata P. P. (1);</p> <ul style="list-style-type: none"> - relacja świadka koreluje z relacją pokrzywdzonego oraz naocznego świadka zdarzenia J. T.; - częściowo naoczny obserwator krytycznego zdarzenia, wszedł w trakcie zadawania ciosów bratu; 	
<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. B.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - uznane za wiarygodne w części, w jakiej zrelacjonowała znajomość i związek z pokrzywdzonym P. P. (1), a także potwierdziła fakt udziału w krytycznym zdarzeniu, przyznając, iż przyjechała w tym dniu do domu byłego partnera i biła P. P. (1); - w powyżej wskazanym zakresie wyjaśnienia oskarżonej korespondują z pozostałym, uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym; 	
<p>w niewielkim zakresie wyjaśnienia oskarżonego S. S. (1)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - uznane za wiarygodne w zakresie, w jakim korespondują z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym; - oskarżony potwierdził, iż brał udział w krytycznym zdarzeniu, wskazując, iż pojechał tam z bratem M. S., kolegą A. M. oraz innym kolegą; 	
<p>opinia sądowo-lekarska P. B.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - jasna, logiczna, udziela odpowiedzi na wszystkie postawione 	

	<p>biegłemu pytania, zgodnie z zakresem posiadanych wiadomości specjalnych i udostępnionych materiałów dowodowych w zakresie mechanizmu i stopnia doznanych przez pokrzywdzonego obrażeń ciała;</p> <p>obiektywizm biegłego i jego rzetelna wiedza nie budzą wątpliwości;</p> <p>- sporządzona przez osobę uprawnioną, w sposób rzetelny;</p>	
<p>pisemna opinia biegłej A. P. i uzupełniająca ustna opinia biegłej z zakresu medycyny sądowej</p>	<ul style="list-style-type: none"> - są jasne, pełne i logiczne, spójne; - zostały sporządzone przez osobę uprawnioną, w sposób zgodny z przepisami prawa; - udziela odpowiedzi na wszystkie postawione biegłej pytania, zgodnie z zakresem posiadanych wiadomości specjalnych i udostępnionych materiałów dowodowych, - kwalifikacje biegłej nie budzą wątpliwości; - Sąd nie znalazł okoliczności, które mogłyby podważyć zaufanie do bezstronności czy wiedzy biegłej w zakresie mechanizmu i stopnia doznanych przez pokrzywdzonego obrażeń ciała; 	
<p>pozostały nieosobowy materiał dowodowy zebrany w sprawie,</p>	<p>- materiał dowodowy niekwestionowany przez żadną ze stron;</p>	

<p>a ujawniony w toku rozprawy, tj. m.in. protokoły oględzin, zatrzymania, karty informacyjne, odpisy wyroków, karty karne, dokumentacja fotograficzna, płyta CD i inne</p>	<p>- sporządzony przez osoby uprawnione w ramach ich kompetencji;</p>		
<p>1.1.2. (czyn II)</p>	<p>zeznania P. P. (1)</p>	<p>- świadek w pełni wiarygodny;</p> <p>-zeznania szczegółowe, konsekwentne, spójne;</p> <p>- znajdują potwierdzenie w zeznaniach J. T., a także z zeznaniami W. P.;</p>	
<p>zeznania W. P.</p>	<p>- w pełni wiarygodne;</p> <p>- świadek rzeczowo i logicznie zrelacjonował przebieg krytycznego zdarzenia;</p> <p>- relacja świadka koreluje z relacją pokrzywdzonego oraz naocznego świadka zdarzenia J. T.;</p> <p>- naoczny obserwator krytycznego zdarzenia, wyraźnie słyszał groźby kierowane przez oskarżonego S. S. (1) do pokrzywdzonego w momencie, gdy oskarżony opuszczał dom pokrzywdzonego;</p>		
<p>zeznania J. T.</p>	<p>- w pełni wiarygodne;</p> <p>- zeznania konsekwentne, spójne, logiczne;</p> <p>- brak sprzeczności wewnętrznych i zewnętrznych;</p>		

	<ul style="list-style-type: none"> - znamienne jest, że świadek wskazywała, iż pokrzywdzony P. P. (1) był przerażony; - zeznania wprost korelują z relacją pokrzywdzonego P. P. (1) oraz świadka W. P.; 		
nieosobowy materiał dowodowy, tj. karty karne i odpisy wyroków	<ul style="list-style-type: none"> - materiał dowodowy niekwestionowany przez żadną ze stron; - sporządzony przez osoby uprawnione w ramach ich kompetencji; 		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1. 1.1.2. (ocena co do obydwu czynów)	częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. B.	<ul style="list-style-type: none"> - niewiarygodne w zasadniczej części, w jakiej oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu; - wyjaśnienia niespójne, wewnętrznie sprzeczne; - oskarżona przedstawiła wersję, w ramach której minimalizuje karygodny wydźwięk swojego zachowania, chcąc usprawiedliwić swoje działania, a nawet przerzucić odpowiedzialność na 	

		<p>pokrzywdzonego, wskazując, iż pokrzywdzony stosował wobec niej przemoc;</p> <p>- nie sposób przyjąć wyjaśnień oskarżonej za wiarygodne, brak jest dowodów, które korespondowałyby z tymi depozycjami, uwzględniając treść zeznań pokrzywdzonego P. P. (1) oraz naocznych świadków zdarzenia, a także nieosobowy materiał dowodowy;</p>
<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. S. (1)</p>	<p>- niewiarygodne w zasadniczej części, w jakiej oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów;</p> <p>- wyjaśnienia niespójne, wewnętrznie sprzeczne;</p> <p>- wyjaśnienia pozostają w jaskrawej sprzeczności z uznanymi za wiarygodne zeznaniami pokrzywdzonego oraz z zeznaniami J. T. i W. P., którzy widzieli przebieg zdarzenia, a także słyszeli wypowiedziane groźby;</p> <p>- w ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego w zasadniczej części stanowią przyjętą linię obrony, mającą na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej;</p>	
<p>zeznania K. J.</p>	<p>- zeznania niekonsekwentne i niespójne;</p>	

	<ul style="list-style-type: none"> - świadek nie posiadał wiedzy co do przebiegu krytycznych zdarzeń, objętych niniejszym postępowaniem; - zeznania nieprzydatne dla ustalenia faktów istotnych w sprawie; 	
zeznania S. S. (4)	<ul style="list-style-type: none"> - świadek nie posiadał wiedzy co do przebiegu krytycznych zdarzeń, objętych niniejszym postępowaniem; - zeznania nieprzydatne dla ustalenia faktów istotnych w sprawie; 	
zeznania J. G.	<ul style="list-style-type: none"> - świadek nie była naocznym obserwatorem zdarzenia, a wszelką wiedzę posiadała od oskarżonej K. B., która zrelacjonowała jej przebieg zdarzenia w rozmowie telefonicznej; - zeznania świadka nieprzydatne dla ustalenia faktów istotnych w sprawie; 	
zeznania D. J.	<ul style="list-style-type: none"> - świadek nie posiadał wiedzy co do przebiegu krytycznego zdarzenia, a objęte zarzutem wobec S. S. (1) z art. 245 k.k. ; - zeznania nieprzydatne dla ustalenia faktów istotnych w sprawie; 	
	opinie lekarzy sądowych P. B. i A. P.	<ul style="list-style-type: none"> - w zakresie w jakim biegli medycy sądowymi negowali, iż obrażenia ciała odniesione przez pokrzywdzonego P. P. (1) w wyniku krytycznego

		<p>zajściu bezpośrednio narażały go na wystąpienie skutku, o którym mowa w art. 157 §1 k.k., bowiem biegli odnosili się w istocie do kwestii prawnych, poza zakresem posiadanych wiadomości specjalnych;</p> <p>- biegła A. P. sama wskazała, iż opiniowanie sądowo-lekarskie jest skutkowe, ocenie podlega obiektywny, realny skutek, a nie potencjalny.</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	K. B., S. S. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Uwzględniając wyniki postępowania dowodowego w miejsce zarzucanych w punktach I czynów Sąd uznał oskarżonych K. B. i S. S. (1) za winnych tego, że w dniu 19 września 2016r. w R., działając wspólnie i w porozumieniu wraz z nieustalonym dotychczas sprawcą, wzięli udział w pobiciu P. P. (1) poprzez kilkakrotne uderzenie			

pokrzywdzonego otwartą ręką i pięścią w twarz oraz w głowę, uderzenia ręką w brzuch, nadto uderzenie z tzw. główki, narażając pokrzywdzonego w ten sposób na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienie skutku określonego w art. 157 § 1 k.k., czym wyczerpali dyspozycję art. 158 § 1 k.k.

Przedmiotem ochrony przepisu art. 158 § 1 k.k. jest życie i zdrowie człowieka. Przez pobicie rozumie się zdarzenie, w czasie którego jedna ze stron atakuje, natomiast zaatakowany jedynie broni się, nie prowadząc działań zmierzających do odparcia ataku. Podmiotem tego przestępstwa może być każda osoba zdolna do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Podmiotem jest każdy uczestnik biorący udział w pobiciu niezależnie od tego czy można mu przypisać zadanie ciosu powodującego konkretne następstwa.

Odpowiedzialność ta ma bowiem charakter wspólnej odpowiedzialności osób biorących udział w takim zdarzeniu. Skutkiem udziału w pobiciu jest w typie podstawowym narażenie człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub uszczerbku na zdrowiu w rozumieniu art. 156 § 1 k.k. lub art. 157 § 1 k.k. Przystępstwo to

może zostać popełnione tylko umyślnie. Sprawca musi mieć świadomość, że bierze udział w pobiciu, w którym naraża się człowieka na utratę życia lub zdrowia.

W przedmiotowej sprawie, nie budzi żadnych wątpliwości okoliczność, iż w dniu 19 września 2016 r. w R. oskarżeni K. B. i S. S. (1) wzięli udział w pobiciu pokrzywdzonego P. P. (1), działając przy tym wspólnie i w porozumieniu wraz z nieustalonym dotychczas sprawcą. Oskarżeni wdarli się do domu pokrzywdzonego, po czym kilkakrotnie uderzali pokrzywdzonego otwartą ręką i pięścią w twarz oraz w głowę, jak również ręką w brzuch, a także z tzw. "główki", zaś nieustalony sprawca w części zajęcia przytrzymał ręce pokrzywdzonego.

W wyniku tego zdarzenia pokrzywdzony doznał powierzchownego urazu powłok głowy oraz niewielkiego obrzęku nasady nosa. Po pobiciu P. P. (1) odczuwał ból głowy, bolał go brzuch. Ponadto miał ślady zadrapania na szyi, zakrwawioną twarz, krew leciała mu z rozciętej wargi i nosa, co wynika z zeznań pokrzywdzonego oraz naocznych świadków zdarzenia. Po zdarzeniu P. P. (1) został przewieziony do szpitala.

Nie ulega wątpliwości, że oskarżeni zadając ciosy pokrzywdzonemu ręką oraz pięścią w twarz oraz w głowę, uderzając go w brzuch, a także z tzw. "główki", mieli świadomość, że narażają pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 157 § 1 k.k. Bezspornie oskarżeni działali umyślnie z zamiarem co najmniej ewentualnym. Znamienne jest również, iż oskarżona K. B., zadając pokrzywdzonemu ciosy wiedziała o stanie zdrowia pokrzywdzonego, w tym, iż miesiąc przed zdarzeniem przebył operację trzustki.

Oskarżona K. B. i oskarżony S. S. (1) działali przy tym wspólnie i w porozumieniu. Współsprawstwo zachodzi wtedy, gdy dwie lub więcej osób, działając w porozumieniu wspólnie dokonują czynu zabronionego.

Warunkiem sine quo non współsprawstwa jest istnienie porozumienia, które musi nastąpić przed lub w trakcie realizacji czynu zabronionego, przy czym jego forma jest dowolna.

W przedmiotowej sprawie działania oskarżonych uzupełniały się i tworzyły jedną całość. Oskarżeni wspólnie przyjechali do domu pokrzywdzonego, a

następnie wdarli się do jego domu i zadawali pokrzywdzonemu ciosy, uderzając go w twarz, w głowę, a także w brzuch, wyczerpując wszystkie znamiona przestępstwa z art. 158 § 1 k.k., po czym wspólnie odjechali z miejsca zdarzenia.

Mając na względzie ustalenia faktyczne poczynione w sprawie Sąd, doprecyzował opis czynu ostatecznie przypisanego oskarżonym w zakresie ich czynności sprawczych.

Przypisując oskarżonym przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. Sąd miał na uwadze, iż czyn ten stanowi przestępstwo z narażenia, do jego popełnienia koniecznym jest stworzenie sytuacji, w której dojść może do opisanych w tym przepisie następstw. Do przypisania udziału w pobiciu nie jest konieczne udowodnienie, że sprawca zadał pokrzywdzonemu lub pokrzywdzonym cios w postaci uderzenia, kopnięcia itd., a wystarczające jest świadome połączenie działania jednego ze sprawców z działaniem drugiego człowieka lub większej grupy osób przeciwko innemu człowiekowi lub grupie osób. Odpowiedzialność za udział w pobiciu ma charakter wspólnej odpowiedzialności za następstwa działania, co

stanowi odstępstwo od zasady indywidualizacji odpowiedzialności karnej. Sprawcy odpowiadają niezależnie od tego, czy można ustalić, który z nich spowodował konkretne następstwa, ale pod warunkiem, że każdy z nich mógł przewidzieć albo mógł i powinien był przewidzieć. W art. 158 § 1 k.k. nie jest istotny stopień naruszenia czynności określonych organów ciała, lecz istnienie bezpośredniego niebezpieczeństwa narażenia człowieka na utratę życia lub zaistnienie skutków, o których mowa w art. 156 § 1 k.k. lub 157 § 1 k.k.). (por. wyroki Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 7 listopada 2017 roku, IIAKa 262/17 i Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 23 czerwca 2014 roku, IIAKa 157/14)

W ocenie Sądu, w kontekście miejsca zadawania ciosów pokrzywdzonemu przez oskarżonych, głowa, twarz, brzuch, jak również przebytej przez pokrzywdzonego miesiąc wcześniej operacji trzustki, uwzględniając wiedzę oskarżonych co do stanu zdrowia pokrzywdzonego, bezpośredniość i realność nastąpienia u P. P. (1) skutku z art. 157 § 1 k.k. po zastosowanej wobec niego przemocy ze strony

oskarżonych, zaistniała wobec czego wyczerpane zostały wszystkie znamiona przestępstwa z art. 158 § 1 k.k.

Konstatacje poczynione przez biegłych medyków sądowych w zakresie mechanizmu i zakresu obrażeń ciała doznanych przez pokrzywdzonego paradoksalnie potwierdzają realność i bezpośredniość narażenia P. P. (1) na niebezpieczeństwo doznania skutku z art. 157 §1 k.k. w wyniku krytycznego zajścia. Atak ze strony oskarżonych na tak newralgiczne dla zdrowia części ciała pokrzywdzonego, jak głowa, czy brzuch obiektywnie rodził realne niebezpieczeństwo doznania przez pokrzywdzonego rozstroju zdrowia, czy obrażeń, o których mowa w art. 157§1 k.k., co oskarżeni mogli przewidzieć w świetle zasad doświadczenia życiowego i racjonalnego rozumowania

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	2.	S. S. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Przedmiotem ochrony przestępstwa z art. 245 k.k. są prawidłowe i wolne od nacisków funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości, jak również nietykalność cielesna i wolność człowieka (Szewczyk, Zontek, Wojtaszczyk [w:] Wróbel, Zoll II/2, s. 410).

Karalne jest użycie przemocy (zarówno wobec osoby, jak i przemocy pośredniej) lub groźby bezprawnej w celu wywarcia wpływu m.in. na świadka lub dopuszczenia się w związku z tym naruszenia jego nietykalności cielesnej.

Jak podniósł Sąd Najwyższy w postanowieniu z 7.01.2009 r., IV KK 225/08 (OSNKW 2009/6, poz. 44) świadkiem w rozumieniu art. 245 k.k. jest zarówno osoba, która złożyła zeznania, została powołana albo wezwana do ich złożenia, jak również osoba, która była świadkiem czynu i posiada wiadomości potrzebne do rozstrzygnięcia sprawy.

W niniejszej sprawie, w świetle ustalonego stanu faktycznego, bezsporne jest, iż S. S. (1) w dniu 19 września 2016r. w R. kierował groźby bezprawne, używając słów o treści "leć obetnę jak pójdziesz na psy" wobec P. P. (1) w celu wywarcia wpływu na jego zeznania w przedmiotowej

sprawie, przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę ich spełnienia. Wypowiadane groźby słyszał pokrzywdzony P. P. (1) oraz świadkowie J. T. oraz W. P.. Pokrzywdzony wprost wskazywał, iż bał się tych gróźb. Ponadto stan obawy u pokrzywdzonego zauważyła również J. T., która zeznała, iż P. P. (1) był wtedy przerażony. Bezsporne jest również, iż P. P. (1) jest świadkiem w rozumieniu art. 245 k.k., bowiem był świadkiem czynu i posiada wiadomości potrzebne do rozstrzygnięcia sprawy.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
-----	-----		
#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
-----	-----		

#	3.5. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
-----	-----		
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. B., S. S. (1)	1.	1.	<p>Przypisany oskarżonym czyn jest bezprawny, zawiniony i karygodny.</p> <p>Jako okoliczności obciążające w stosunku do oskarżonych Sąd poczytał:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu polegający na naruszeniu ważkiego dobra chronionego prawem jakim jest zdrowie człowieka oraz charakter i ilość ciosów zadanych pokrzywdzonemu; - uderzanie pokrzywdzonego po twarzy i głowie oraz brzuchu, co wskazuje na wysoki stopień agresji w zachowaniu oskarżonych;

			<p>- działanie wspólnie i w porozumieniu;</p> <p>- brak skruchy, oskarżenie nie przeprosili pokrzywdzonego, nie podjęli jakichkolwiek starań o zadośćuczynienie pokrzywdzonemu krzywd, których doznał;</p> <p>- w stosunku do oskarżonego S. S. (1) okolicznością obciążającą była nadto uprzednia karalność.</p> <p>Jako okoliczność łagodzącą Sąd poczytał niewielki zakres obrażeń, jakich doznał pokrzywdzony.</p> <p>Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd wymierzył oskarżonej K. B. karę 4 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując oskarżoną do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, zaś oskarżonemu S. S. (1) karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.</p>
S. S. (1)	2.	2.	Przypisany oskarżonemu czyn jest bezprawny, zawiniony i karygodny.

			<p>Jako okoliczności obciążające Sąd uwzględnił:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uprzednią karalność; - wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu polegający na godzeniu jednocześnie w dwa dobra chronione prawem, tj. dobro wymiaru sprawiedliwości oraz wolność człowieka; <p>Sąd nie dopatrywał się okoliczności łagodzących.</p> <p>W konsekwencji Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym;</p>
S. S. (1)	3.	1., 2.	<p>Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 i § 3 k.k. Sąd połączył jednostkowe kary ograniczenia wolności orzeczone wobec oskarżonego S. S. (1) w punktach 1. i 2. wyroku i wymierzył oskarżonemu łączną karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Wymierzając oskarżonemu karę łączną</p>

			<p>Sąd rozważył przedmiotowo-podmiotowy związek zachodzący między realnie zbiegającymi się przestępstwami oraz położył nacisk na cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma odnieść w stosunku do oskarżonego kara.</p>
K. B., S. S. (1)	4.	1.	<p>Na podstawie art. 46 § 1k.k. Sąd orzekł na rzecz oskarżyciela posiłkowego P. P. (1) od oskarżonej K. B. i oskarżonego S. S. (1) kwoty po 300 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku z przypisaniem przestępstwa w punkcie 1. wyroku.</p> <p>W wyniku krytycznego zdarzenia P. P. (1) doznał powierzchownego urazu powłok głowy oraz niewielkiego obrzęku nasady nosa. Po pobiciu P. P. (1) czuł ból głowy, skarżył się również na ból brzucha.</p> <p>Obrażenia ciała jakie odniósł P. P. (1), choć niewielkie, to niewątpliwie wiązały się z krzywdą i bólem, stanowiąc szkodę niematerialną po stronie pokrzywdzonego, która powinna zostać naprawiona.</p> <p>W ocenie Sądu kwoty orzeczone tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę zrekompensują pokrzywdzonemu w</p>

			<p>pewnym zakresie krzywdę i cierpienia jakich doznał, a jednocześnie ze względu na zakres i stopień doznanych przez pokrzywdzonego obrażeń ciała nie są wygórowane. Sąd przy ustaleniu wysokości tego środka karnego uwzględnił także realne możliwości zarobkowania oskarżonych.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>7.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>7. KOsztY procesu</p>			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

5.	<p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych w całości. W ocenie Sądu, w kontekście sytuacji rodzinnej, majątkowej oskarżonych i wysokości osiągniętych przez nich dochodów, a nadto uwzględniając wysokość orzeczonych od oskarżonych na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwot tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku z przypisaniem przestępstwa w punkcie 1. wyroku, poniesienie przez oskarżonych kosztów sądowych chociażby w części byłoby dla nich zbyt uciążliwe.</p>	
6. 1Podpis		